

91-jarige Pamela Ainslie: 'Ik fok op koeien met zeven procent vet'

Krasse dame blijft al zestig jaar trouw aan jerseyras



De Britse melkveehouder Pamela Ainslie is al meer dan zestig jaar verknocht aan haar jersey's. Haar traditionele opvatting van een jersey – een graaskoe met hoge gehalten – spreekt in Groot-Brittannië steeds meer melkveehouders aan.

tekst Rachael Porter

De Britse Pamela Ainslie heeft meer dan zestig jaar ervaring in de melkveehouderij. In al die jaren heeft ze veel zien veranderen in de sector. Maar sommige dingen komen ook weer terug. Het verrast haar niet dat haar geliefde jersey's met hun hoge gehalten weer 'in de mode' zijn. In Groot-Brittannië worden de graaskwaliteiten en de hoge gehalten van de jersey's weer meer en meer gewaardeerd. 'Wat mij betreft is de jersey

nooit uit de mode geweest. Ik zou echt geen ander ras willen melken', vertelt de 91-jarige Ainslie. Ze heeft haar hele leven al jersey's en mag daardoor wel als ervaringsdeskundige worden bestempeld. Haar passie voor de jerseykoe begon net na de Tweede Wereldoorlog. 'Mijn ouders hadden aan het eind van de oorlog in totaal 25 jersey's. Dat is de basis van het koppel dat we tegenwoordig hebben', vertelt ze. Koefamilies die het nog

De jersey's van Pamela Ainslie moeten het meeste van het rantsoen uit weidegras halen

steeds goed doen op het bedrijf, zijn nazaten van koeien met prachtige namen als Silvercross, Valencia en Poppy. 'Het aantal koeien is geleidelijk gegroeid gedurende de jaren. In het begin hebben we wel wat koeien gekocht, maar we zijn nu al vele jaren een gesloten bedrijf.' De honderdkoppige veestapel van Ainslie loopt in het zuiden van Engeland, in Bexhill on Sea, Sussex. Ze krijgt bij het managen van haar melkveebedrijf, met de naam 'Cooden', hulp van bedrijfsleider Dave Pilbean. 'Dave houdt gelukkig net zoveel van de koeien als ik. Ik denk dat hij zelfs meer passie voor de dieren heeft.' Ainslie weet uit ervaring dat het lastig is een goede bedrijfsleider te vinden, ze heeft er in haar carrière al de nodige 'versleten'.

De jersey's op Cooden functioneren prima in een eenvoudig systeem. De koeien kalven jaarrond, gaan het weiland in vanaf begin april en gaan weer naar binnen eind oktober. In de winter krijgen de dieren een mengsel van kuilvoer en bierpostel dat wordt aangevuld met krachtvoer.

Inzet eigen stieren

Voor Ainslie zijn jersey's synoniem aan hoge gehalten vet en eiwit. Zonder hoge gehalten is een jersey geen échte Jersey. Ze is dan ook blij dat de trend uit de jaren tachtig en negentig is gekeerd; toen werd veel gefokt op liters. 'Ik heb altijd streng geselecteerd op gehalten, ik fok op minstens zeven procent vet. Soms lag het jaargemiddelde van de veestapel maar op zes procent, dan werd het hoog tijd om stieren in te zetten die nakomeling gaven die makkelijk acht procent vet in de melk gaven. Zo'n stier noem ik pas een echte jersey'stier', aldus een lachende Ainslie.

De komst van ki herinnert ze zich nog goed. 'Het opende de deur naar de allerbeste genetica van de hele wereld en had veel impact op de jerseyfokkerij. Maar het bleek dikwijls wel lastig om goede stieren van slechte te onderscheiden.' Ainslie doelt op stieren die later tegenvielen vanwege de lage gehaltesvererving. Om dat te voorkomen zet ze nu met grote regelmaat natuurlijk dekken de stieren in uit haar beste koeien. Daarbij kijkt overigens niet louter naar de productie. 'Ik ga ook een beetje voor

een showkoe. Maar functioneel exterieur wordt niet meer zo beoordeeld als vroeger. Koeien op keuringen worden louter beoordeeld op uiterlijk en productie telt niet meer mee. Dat vind ik jammer, daarmee is de balans tussen productie en exterieur verdwenen.'

Bedrijfsleider Dave Pilbean vertelt dat de veestapel momenteel een gemiddelde productie realiseert van 5000 kg melk met 7,0% vet en 4,5% eiwit. 'De melk in de tank lijkt meer op slagroom dan op melk', zo meldt hij trots. De melk wordt afgenomen door Arla Milk Link UK. Ainslie hekelt de lage melkprijs van de laatste jaren. 'De meeste winst maakte ik toen ik de melk zelf afroemde en die room vervolgens direct verkocht. Maar dat was ontzettend veel werk. Bovendien was dat 25 jaar geleden. Nu kan dat niet meer, de hygiëne-regels zijn te streng geworden.'

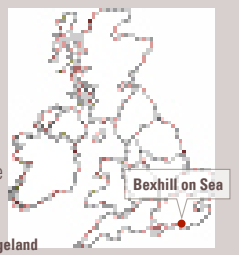
Graasvermogen

'Het vermogen om efficiënt te grazen is de sleutel van het succes van de jersey', stelt Ainslie. 'Het zorgt voor een hoog vetgehalte en bovendien hebben jersey's een groot aanpassingsvermogen; ze kunnen bijna overal grazen.' Ook Pilbean houdt van hun veerkracht en aanpassingsvermogen. 'Jersey's kalven gemakkelijk af en hebben sterke klauwen. We hebben nauwelijks kreuple koeien, waardoor ze makkelijk oud kunnen worden. We hebben hier verschillende koeien van vijftien jaar oud. We hebben zelfs een koe gehad, Cooden



Dave Pilbean en Pamela Ainslie

Pamela Ainslie, een van de oudste Britse veehoudsters (91), heeft een enorme passie voor jersey's: echte grazers die hoge gehalten leveren.



Aantal koeien:	100
Gemiddelde productie:	5000 kg
Vet en eiwit:	7,0% en 4,5%
Afnemer melk:	Arla Milk Link UK

Beauty, die nog afkalvde op achttienjarige leeftijd. Dat is het type koeien dat we zoeken.'

Volgens Ainslie zijn dit ook aantrekkelijke punten voor holsteinfokkers. 'wWe verkopen op dit moment veel stieren aan veehouders die inkruisen met jersey.' Ze heeft trends zien komen en gaan. 'En jersey's, mijn type jersey's, zitten nu weer in de lift. Steeds meer veehouders zien, ook uit de eerste hand, hoeveel gemakkelijker ze te managen zijn. En vergeet niet de "gouden" kwaliteit van hun melk. Ik denk dat de vraag naar jersey's nog verder gaat stijgen.'

Pamela Ainslie en bedrijfsleider Dave Pilbean werken veel samen bij het managen van het bedrijf

